

Arrest

nr. 237 378 van 23 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 6 april 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partijen van 17 juni 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3^e van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 12 maart 2020. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 6 april 2020, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het in het verzoekschrift aangevoerde betoog hieromtrent doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Het beroep inzake voormelde beslissing komt derhalve onontvankelijk voor.”

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit hebben de verzoekende partijen een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt te worden dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In hun pleitnota van 17 juni 2020 betogen de verzoekende partijen dat zij zich in hun verzoekschrift beriepen op overmacht. Zij zetten uiteen dat zij geen administratieve en sociale hulp konden genieten wegens het coronavirus. Hun sociaal assistent, zo stellen zij verder, werd in quarantaine geplaatst van 12 maart 2020 tot en met 27 maart 2020 *“ondanks een vermoeden van coronavirus”* waarbij ze verwijzen naar een bij de pleitnota gevoegd attest van dokter V. van 10 juni 2020, en het ontbrak hen voor dit tijdperk aan efficiënte materiele hulp.

Vervolgens citeren de verzoekende partijen uit het artikel 2, 6° van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en zij herhalen dat zij geen efficiënte administratieve en maatschappelijke hulp genoten wegens *“de covid”*, waarna zij het standpunt innemen dat de toegang tot de juridische bijstand en de tolkendiensten niet werd gegarandeerd door de Belgische overheden.

Verder heeft naar de mening van de verzoekende partijen geen effectieve kennisgeving van de bestreden beslissing plaatsgevonden voor 30 maart 2020 wegens overmacht. Zij hebben het coronavirus niet veroorzaakt en hebben geen schuld *“met de ziekte van hun sociale assistente en ook niet met de wereldwijde crisis”* en ze *“mochten de beslissing niet begrijpen wegens een gebrek aan materieel hulp”*, zo stellen zij. De verzoekende partijen menen dat de aanwezigheid van het coronavirus een geval van overmacht is en dat zij voor 30 maart 2020 niet op effectieve wijze kennis konden nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen betogen verder dat zij internationale bescherming vragen aan België om een overtreding van *“artikel 3”*, waarna zij stellen dat *“Artikel 3 van EVRM zich identificeert met artikel 1 van het verdrag van Genève”*, en een positieve actie van België zodat de internationale verplichtingen volledig worden nagekomen. Zij voegen nog toe dat zij over een daadwerkelijk rechtsmiddel moeten beschikken in overeenstemming met artikel 13 van het EVRM.

Tot slot stellen de verzoekende partijen in hun pleitnota dat het duidelijk is dat zij voor 30 maart 2020 geen effectieve kennis van de bestreden beslissing hadden en dat de beroepstermijn op die datum begint te lopen.

3.2. In voornoemde beschikking wordt vastgesteld dat de kennisgeving van de bestreden beslissing is gebeurd op 12 maart 2020 en het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 6 april 2020, is ingediend buiten de wettelijke termijn. De rode draad doorheen het betoog van de verzoekende partijen in hun pleitnota wordt gevormd door de verwijzing naar een situatie van overmacht waarin zij zich zouden bevinden en meer bepaald de situatie door het coronavirus Covid 19. De verzoekende partijen wijzen erop dat de sociaal assistente in quarantaine werd geplaatst van 12 maart 2020 tot en met 27 maart 2020 *“ondanks een vermoeden van coronavirus”*, en zij menen dat zij ten gevolge hiervan geen materiële hulp hebben gekregen en de toegang tot de juridische bijstand en de tolkendiensten niet werd gegarandeerd. Zij besluiten voor 30 maart 2020 geen effectieve kennis van de bestreden beslissing te hebben gehad en dat de beroepstermijn op die datum begint te lopen.

Zoals in voornoemde beschikking wordt aangegeven, moet met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de voormelde wet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het

is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien de verzoekende partijen een gebeurtenis is overkomen die hen volkomen vreemd is, die het hen onmogelijk maakt hun verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld hebben (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

De verzoekende partijen kunnen in hun betoog niet worden gevolgd. De Raad is van oordeel dat er te dezen geen sprake is van overmacht. In hun verzoekschrift geven de verzoekende partijen zelf aan dat de bestreden beslissing hen werd overgemaakt door een aangetekende brief van 11 maart 2020. Door louter te betogen dat "*hun sociale assistente*" in quarantaine diende te blijven en zij hierdoor verstoken waren van hulp, evenals dat geen toegang tot juridische bijstand en een tolkdienst werd voorzien, kunnen de verzoekende partijen niet overtuigen. Ook het voegen van een medisch attest brengt geen soelaas. Hieruit blijkt immers slechts de medische situatie van de vermelde dame, doch, in de veronderstelling dat het attest de situatie van de sociaal assistent van de verzoekende partijen betreft, blijkt hieruit niet dat de verzoekende partijen niet elders om hulp konden vragen. De Raad benadrukt dat het de verantwoordelijkheid is van de verzoekende partijen om zelf tijdig de nodige stappen te ondernemen, minstens de nodige informatie te bekomen. De verzoekende partijen kunnen zich hiertoe niet slechts verschuilen achter de ziekte van "*hun sociale assistente*" en de aanwezigheid van het coronavirus Covid 19 in het algemeen teneinde het laattijdig indienen van het verzoekschrift toe te wijzen aan overmacht. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partijen hiermee geenszins overmacht in hunner hoofde aantoonen. De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij ingevolge de ziekte of quarantaine van de sociaal assistente van elke andere hulp waren verstoken, noch tonen ze concreet aan dat zij regelmatig en afdoende naar hun briefwisseling en/of (de stand van zaken in) hun procedure naar aanleiding van hun verzoek om internationale bescherming hebben geïnformeerd. Met voormeld betoog tonen de verzoekende partijen geen concrete elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen over hetgeen in voornoemde beschikking wordt gesteld, namelijk dat in het onderhavige geval de kennisgeving van de bestreden beslissing is gebeurd op 12 maart 2020, het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 6 april 2020, is ingediend buiten de wettelijke termijn en aldus het beroep onontvankelijk is.

De verzoekende partijen brengen geen concrete en valabele argumenten aan die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen of hier een ander licht op te werpen. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht.

In de mate dat de verzoekende partijen artikel 3 van het EVRM geschonden achten, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat in de mate dat het betoog van de verzoekende partijen betrekking heeft op de gegrondheid van de vordering, *in casu* de ontvankelijkheid van het beroep ter discussie staat. De verzoekende partijen tonen ook niet aan op welke wijze artikel 13 van het EVRM zou geschonden zijn, nu hen de mogelijkheid geboden werd de bestreden beslissingen voor te leggen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en zij er niet in slagen overmacht aan te tonen waardoor zij daartoe verhinderd zouden zijn.

De verzoekende partijen beperken zich voor het overige tot de algemene opmerking zich geenszins te kunnen verzoenen met de schriftelijke verwerping van hun aanvraag, waarmee zij evenwel geen afbreuk doen aan hetgeen voorafgaand en in de beschikking van 8 juni 2020 omtrent de laattijdigheid van hun beroep wordt vastgesteld.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS